

Chp'nin Seçim Bildirgesi Ne Diyor?

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Cum, 20/05/2011 - 21:04

Evet...

www.chp.org.tr [2]

Tıkladınız mı?

Ben tıklıyorum.

Karşıma çıkan ana sayfada CHP 2011 SEÇİM BİLDİRGESİ bölümüne de tıklıyorum...

İlk cümle müthiş:

- Özgürlüğün ve umudun ülkesi...

Okumaya devam ediyorum.

Ne güzelde yazmışlar, inşallah, inşallah"...

Ve derken Seçim Bildirgesi'nin 127. sayfasına ulaşıyorum.

Haydi gelin birlikte okuyalım:

Başlık ABD ile ilişkiler...

ABD ile ilişkiler başlığının altında yer alan 3. noktayı aynen aktarıyorum:

- Türkiye’de artış gösteren Amerikan karşıtlığını dengelemek için Türkiye ile ABD arasında öğrenci, iş adamı, yerel yöneticilerin değişimi, ortak kültürel ve sanatsal etkinlikler düzenlenmesi gibi toplumsal güven artırıcı önlemleri hayata geçireceğiz...

Efendim?..

Türkiye’de artış gösteren Amerikan karşıtlığını dengelemek için...

Evet, sonra?..

Türkiye ile ABD arasında...

Eeee?..

Öğrenci, iş adamı, yerel yöneticilerin değişimi...

Nasıl yani?..

Öğrenci...

İş adamı...

Yerel yöneticilerin... DEĞİŞİMİ!..

Vay vay vay!..

Ve “ortak” kültürel ve sanatsal etkinliklerin düzenlenmesi... [gibi] toplumsal...

GÜVEN ARTIRICI ÖNLEMLER”i hayata geçireceğiz!..

Yani?..

ABD’ye güven duymayan Türk halkının Amerikan karşıtlığını dengelemeyi Türkiye halkına vaat ediyoruz...

Ve bu işi kotarmak için de halkımızdan oy istiyoruz!..

Oy, oy... Oy, oy!..

Vay benim Amerikan karşıtlığı [tüm gayretlere rağmen] henüz dengelenememiş olan halkım...

Vay benim emperyalizme karşı kazanılmış ilk kurtuluş zaferini kazanarak mazlum uluslara önderlik etmiş olan o büyük komutanın CHP'si...

Vay ki, vay!..

Ama her şeye rağmen olup bitenlere, olacak biteceklere karşın ve bilumum "vay anasını sayın seyirciler" söylemlerini göre göre, bile bile... Gidip CHP'ye hep birlikte oy vereceğiz...

Çünkü merdiven birer birer çıkılır.

Çünkü Türkiye halkının önündeki görev, öncelikle AKP'yi durdurmaktır!..

Çünkü bu yıkımı durduramazsak, ileride CHP'nin Seçim Bildirgesi'nde yer alan "ideoloji" ile mücadele edecek bir ülkeyi bile bulacağımız şüphelidir.

Bu mücadele bir iç-mücadeledir.

Demokrasi içinde, hoşgörü çerçevesinde biz bize yürüteceğimiz bir mücadeledir.

Ama öteki başkadır...

Öteki, “öteki”dir!..

Başka bir dünyanın özlemi ile yüklü, farklı bir hedefin gerilimi ile doludur.

Biz Anayasamızın değiştirilemez esaslarının savunucularıyız, “öteki”, işte o değiştirilemez ilkelerin değiştiricisidir...

Sapla samanı birbirine karıştırmak bize ancak güç kaybettirir, hepsi bu kadar.

faruk.haksal@politikadergisi.com

Yorumlar

ÇOĞULCU VE ÇOĞUNLUKCU DEMOKRASİ FARKI. MECLİSE KAÇ TANE KAMERGE

İçeriği Yazan: Burhan İŞCAN Zaman: Salı, 24/05/2011 - 12:33

EZBERLERİ BOZMAK GEREKİR. EZBERLERİ BOZMADAN YOL ALINMAZ.

En büyük ezberlerimizden biri bu günkü parlamenter sistemimiz ve onunla iktifa ettiğimiz demokrasi anlayışımızdır.

Başta yolsuzluklar ve yolsuzluk ekonomisi politikaları olmak üzere siyasette yaşanan her türlü kirlilik bu yapı içinde oluşmaktadır. Bu yapı çoğunlukçu demokrasi üzerine kuruludur. İktidar olmak muktedir de olmak anlamına gelmez gerçeğine karşı liderin her şeye vakıf olduğunu iddia eden aptalca bir duruşa mahal verir. Bu anlayışta, liderler sultanı gölgesinde siyasi rekabet oluşmamaktadır. Ve hazin bir durumdur ki başbakan çıkıp; "milletvekili adayı olarak koyun göstersem, seçilip vekil olur" diyebilmektedir. Bu durum büyük bir ezberin ayan beyan açığa çıkmasıdır.

Başta başbakanın ve şimdi ana muhalefet liderinin ittifakla çift parti meclisi istemelerinde maksat dışı bağımlılıktır. Dayatmalara hizmet edecek yasaların hızla sekteye uğramadan çıkması ancak bu yapı dahilinde mümkündür. Çoğunlukcu demokrasiyi savunmak, azınlıkların fikirlerini öcü gibi

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

göstermekten maksat budur. Bunun içindir ki başbakan, Amerikan dayatmalarını yürürlüğe sokacak başkanlık sistemi gibi diktatörlüğün aslında demokrasinin icabı olduğu demagojisini yapmaktadır. Devlet Politikası üretmek için siyasi rekabet şarttır. Siyasi rekabette maksat; kim kimi daha iyi karalarsa üstün olan o dur anlayışı değil, kim daha iyi politika öne sürerse üstün olan odur anlayışıdır. Siyasette laf ebeliği yapmak değil, politika üretmek demektir. Demagoji ve polemik yapma ustalığının siyaset olarak kabul edilmesi dir ki bizi yarım asırdır bir devlet politikasından ve hatta devletten mahrum etmiştir. Devletin varlığından söz edilmekte, devlet derin devlet kavram karmaşıklığı ile hayali bir varlık olarak nitelenmekte, bu hayali varlık PKK ile görüşmekte ancak her ne hikmetse devletin yöneticileri bunları inkar ederken kendilerinin devlet yöneticisi olduklarını inkar etmektedir.

Bütün bunlar var olan demokrasi anlayışımız dahilinde gelişmekte sonra kanıksanıp kabul görmektedir.

Bir fikri bir bilgi meydana getirir. Fikirler politikaları oluşturur. Bir fikri veya politikayı çürütmek demek, daha işe yarar güçlü bilgilere sahip fikirlerle üretilmiş politikayla olur. Karalama siyaseti yapmak buna sahip olmama acziyetinden başka bir şey değildir.

Fikirlerin sağlamlığı, temel aldığı bilgilerin sağlamlığına ve hayatta işlevinde doğru sonuç çıkarmasına bağlıdır. Hayata geçmemiş fikir ölüdür.

Günümüzde fikirler ve politikalar artık bilgisayar simülatör ortamında test edilebilmektedir. Gerçeğe yakın bilgilerle yapılmış programlar bu imkânı vermektedir. Bunu yapmak zamandan kazanmaktır.

Bir politikayı ancak birkaç kişi ortaya koyabilir ancak hepimiz onu yargılayacak yeteneklere sahip olmalıyız. En azından bu yeteneklere sahip insanlar tarafından temsil edilmeliyiz. Politikanın tartışılması siyasal eylemin önünde bir engel olarak görülmemeli, aksine bilgece davranmanın ön hazırlığı olarak görülmelidir. Bu nedenle devlet işlerine karışmayanlara, kendi iş ve gücü ile uğraşan sessiz yurttaşlar olarak değil hiçbir işe yaramayan gözü ile bakılır. Maalesef ülkemizde seçmenin büyük bir bölümü bu yapıda edilgen seçmen durumundadır. Belirli süreler sonunda seçimlere katılarak, sınırlı bir devlet yönetimine katılma demokrasisi anlayışı gibi kötü bir ezberimiz var. Oysa Yarı doğrudan demokrasilerde seçmen daha etken olarak referandumlarla yönetimde söz sahibi olur. Referandumlarda çıkan yasaları veto veya kabul eder. Hatta yasa bile teklif eder. Seçmenin bu etken yapısı ile politikacılar ile rekabeti gelişmenin önünü açar. Bunu e-devlet yapısı gibi şeffaf ve zamandan kazandıran bir yapıda oluşması fırsatı çağın fırsatını yakalamaktır.

Çoğunlukçu demokrasinin aksine, çoğulcu katılımcı demokrasi bize; parti politikalarının yerine belirgin bir devlet politikası oluşturma imkanı verir. Çift parlamenter sistem dediğimiz sistemde bunun içindir. Sistemin ikinci meclisi senato akıl adamlar tarafından oluşur. Ülkemizde 1961 anayasası ile oluşan senato 1971 yılında işlevini kaybetti. Nitekim 1980 darbesi ile kapatıldı. Sebep dayatmacılara hizmet edecek yasaların gecikerek çıkması oldu. Bunun sonucu gelen baskılara metanetsizlik bu oluşumu yok etti. Peki yeni ticaret yasası ve borçlar yasası gibi yasalar niçin 10 sene gibi bir gecikmeyle çıktı?

Bunu sorgularken demokrasi anlayışımızı ve politikadan ne anladığımızı da sorgulamalıyız. Aslında oluşan olaylar açıkça gösteriyor.

Meclis eski başkanlarından Köksal Toptan bu eksikliği dile getirmişti. İkinci meclisin, yani senatonun ihtiyaç olduğunu anlatmıştı. Çoğunlukcu demokrasi içinde seçim barajının kaldırılmasını istemiş ve hatta kontenjan milletvekilleri oluşsun istemişti. Bunlar obdusmanlık tartışmaları ile birlikte o dönemde tartışılmıştı.

Şimdi ne oldu da birden bire başkanlık sistemini ve iki partili meclis sistemini tartışıyoruz?

Çünkü BOP Eşbaşkanlığı gibi tarihi bir fırsatı yakaladık! Bu fırsatın! Dayatmalarına rıza gösterecek toplum hüviyetine girmemiz şart. Büyük bir dayatma ile karşı karşıyayız. BOP kapsamında taşeronluğun dayatmalarına uygun yasaların meclisten hızla geçmesi lazım. Tartışmayacak mıyız? Hayır tartışmayacağız. Dediğim dedik çaldığım düdüğü anlayışı hüküm sürecek. Öyle gerekiyor.

Çoğunlukçu demokrasi bu imkanı veriyor lidere. Lider ne yaparsa yeridir, kim demiş o delidir.

"Kamer Genç'i hepiniz tanırırsınız ve eminim Meclis'teki simalardan 10 kişi sayın desem sayacaklarınızdan biri olur..."

Oysa o bir parti başkanı değil, her gün televizyonlarda görünmüyor. 2007 seçimlerinde Tunceli'den bağımsız milletvekili olarak seçildi. Tek başına o kadar iyi muhalefet yaptı ki, adı KGP'ye, yani Kamer Genç Partisi'ne çıktı.

İyi muhalefet yapabilmek için ille de belli bir sandalye sayısına sahip olmanın şart olmadığını, tek başına da iyi muhalefet yapılabileceğini gösterdi herkese...

Bu nedenle Meclis'te bağımsız adayların sayılarının da, diğer partilerin vekillerinin sayılarının da daha fazla olması gerekir. Bağımsız adaylar, bir parti politikasına da dahil olmadıkları için doğrudan temsil ettikleri yerin önceliklerini ve sorunlarını gündeme taşıyabiliyorlar.

Meclisimizin daha fazla sayıda Kamer Genç'e ihtiyacı vardır. Yani Meclis'e hava muhalefet, değil, kamer Genç gibi muhalefet lazım. Türkiye zorlu bir siyasi sürece giriyor. Kendine güvenen, korkusuz, meselelere vakıf, nitelikli, bağımsız, muhalif milletvekillerine ihtiyaç var. 1965 seçimleriyle TBMM'ye giren 15 TİP milletvekili nasıl güçlü bir muhalefet odağı olduysa yarın yine birkaç "iyi adam" Meclis'i "renklendirebilir."

Bunun yolu seçmenin korkusuz oy kullanmasından geçiyor.

Yani 1-2-3- yetmez, daha fazla Kamer Genç meclise..." diye yazmışlar Oda Tv de. Bu şart. Bırakın aman CHP nin oyları bölünecek safsatalarını. Muhalefet lidere bağımlı yapılmaz. Özgürce yapılır. TKP 500 bin gönüllü seçmen arıyormuş. Bu ne demek? 500 bin seçmen onu meclise taşıyacak demek. 50 milyon ve küsurat oy kullanacak bu seçimde. Hesap meydanda aslında. 100 çeşit siyasi politika mecliste yer alabilir demek bu hesabın anlamı. İşte akılların oluşturacağı meclis bu. Dayatmacı lobisel baskılardan uzak bağımsız devlet meclisi demektir bu.

Çoğunlukçu demokrasi demek sürü zihniyeti demektir. Lider denilen çobanın arkasına takılmak demektir. Başbakan ne demişti miting meydanlarında; "futbol takımı tutar gibi parti tutulmaz." Doğru mu? Doğru. Şeytanda bazen doğruyu söyler ki, şeytan söyledi diye yapılmasın.

Çek Yasası çıkma aşamalarında meclis çalışmalarında şuna şahit oldum. Bu ülke kendisine ulaşamayan liderlerle yönetiliyor. AKP nin BİMER ve AKİM gibi bilgisayar iletişim ortamları ile bu mümkün değil. Hatta diğer partilerin böyle olanaklara ihtiyaç bile duymaması ne kadar kötü bir şey. Her hafta yapığımız meclis ziyaretlerinde ulaşabildiğimiz en üst düzey kişiler adalet bakanı, ekonomi bakanları ve partilerin gurup başkanvekilleri oldu. Liderlerden bir tek Sayın Baykalla gurup toplantısı öncesi ayak üstü görüşme imkanımız oldu. Ne başbakan ve nede diğer parti başkanları davetlerimizi kabul ettiler. Böyle siyaset olur mu? Sonra başbakan çıkacak, diyecek ki; "gençler ve işçiler niye eylem yapıyor?" Size ulaşmak mümkün mü haşmetlüm. Bizi muhatap olarak karşına almayacaksın ve bizim derdimizi dinlemeyeceksin ve sonra ; "SİZİN İÇİN NE LAZIM VE GEREKLİYSE BİZ DÜŞÜNÜR VE YAPARIZ" diyeceksin. Fal mı bakacaksın?.

Bu seçimler çok önemli. Ya çoğulculuğun tartışmalarıyla bilgece gerçek üstünde birleşeceğiz. Ya da ülkemizde bariz gerçek gözükken bilgiden arındırılmış kırsal kesim çoğunluğunun demokrasisinin mahkumu olacağız. Platon(Eflatun) un "Siyasetle ilgilenmeyen aydınları bekleyen kaçınılmaz sonuç, cahiller tarafından yönetilmeye razı olmaktır." sözünü hatırlayın. Demek istediğim şu kendini aydın gören herkes artık futbol takımı tutar gibi parti tutmayı bırakmalı, oyunu partiye değil, politikaya kullanmalı. Yoksa 50 milyon içinde 500 binler meclisleri yok mu?

Meclisimize sahip olmadığımız müddetçe meclis bizim değil, dayatmacıların dayatmasının meclisi olur ve yasaları onlar için çıkar. Tıpkı bankalar birliği lobisinin çıkardığı çek yasası gibi.

Çoğunlukcu değil, çoğulcu meclisin oluşması umuduyla. Ütopya, aklın egemenlere hükmettiği yerdir. Sandık sadece hükümeti belirlemez, topluma da ayna tutar...

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (16/05/2024 - 07:08 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/chp%E2%80%99nin-secim-bildirgesi-ne-diyor>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <http://www.chp.org.tr/>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>